

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

ITT ÁLLOK JÁSZOLOD FELETT

*Itt állok jászolod felett,
Ó Jézusom, Királyom.
Elhoztam minden kincsemet
ajándékul, Megváltóm.
Vedd elmém, lelkem és szívem,
Hadd adjam néked mindenem,
Hogy kedves légyek néked!*

*Nem éltem még e föld színén:
Te értem megszülettél;
Még rólad mit sem tudtam én:
Tulajdonoddá tettél;
Még meg sem formált szent kezed:
Már elválasztál engemet,
Hogy társam légy e földön.*

*Mély síri éjben vártam én:
Fölkelt a nap rám véled.
Terólad ömlik rám a fény,
A béke, boldog élet.
A lélek ékességei;
Belőlük hitnek mennyei
Szép tisztasága árad.*

*Csak nézlek boldog szívvel én,
S nem győzlek nézni téged.
Szóm és erőm mind oly szegény,
Hogy elmondhassa néked:
Bár felfoghatna tégedet
Az emberszív és ismeret,
Hogy megfejthesse titkod!*

*Megváltóm egy kérésemet
nem veheted meg nekem:
Hogy szívem mélyén tégedet
Hordozzalak hűségben;
Hogy bölcsőd, szállásod legyen,
Jöjj, Jézus, tölts el engemet
Magaddal, nagy örömmel!*

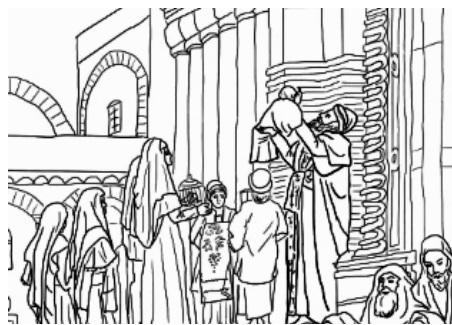
Paul Gerhardt

ford. Cs. Tóth Kálmán (HH 325)

AZ ISTEN FIA KÖZÉNK JÖTT

Most bocsátod el, Uram, a te szolgálodat a te beszéded szerint békességben, mert szemeim látták a te üdvösségedet, amelyet minden nép szeme láttára készítettél, világosságul a pogányok megvilágosítására és népednek, Izráelnek dicsőségére. Lukács 2,29-32

Amikor eljött az idő teljessége, Isten elküldte Fiát a földre, hogy kiszabadítson minket, embereket a bűn rabságából. Ugye egyszerűen hangzik? Mégis ez volt és ez ma is a világtörténelem legfőbb eseménye, amely kihatással van az egész emberiség életére. Az embereket két egymástól alapjában eltérő csoportra osztja: üdvözlőkre és elkárhozókra. És mind e mai napig a Jézus Krisztusban elnyerhető megváltásról szóló örömhír a legfontosabb üzenet, amelynek lehetőleg minden emberhez el kell jutnia!

Simeon Jeruzsálemben élt, és egyike volt annak a két személynek, akik kezdettől fogva elismerték, hogy Jézus a megígért Messiás. Amit erről a személyről tudunk az az, hogy igaz, kegyes ember volt, és a Szentlélek irányítása alatt élt, és hogy várta Izráel vigasztalását. Ez az ember kijelentést kapott a Szentlélektől, hogy nem lát halált, amíg meg nem látja Jeruzsálem Megváltóját, az Úr Jézus Krisztust, a Messiást! A kijelentést követően Simeon minden egyes napon ennek az ígéretnek a fényében

élte mindennapi életét. Mivel az Úr nem hagyta őt csalódní, hanem úgy cselekedett, ahogyan megjelentette, Simeon magasztaló elismerését fejezte ki Isten felé, mert beteljesítette ígérteit. Mivel azért élt, hogy ezt a csodát meglássa, egyetlen kérése maradt, hogy vegye őt magához békességgel. Simeon látta azt, amit sokan meg sem értenek. Látta Jézusban Isten üdvösségét, az emberiség megváltásának nagy lehetőségét, amely nem csak kiváltságos személyeknek készült, hanem minden nép előtt fényesen ragyog. A kérdés csak az, hogy élünk-e az üdvösség Krisztusban elérhetővé vált lehetőségével, meglátjuk-e benne azt, akit Simeon látott? Karácsony ünnepe arra bátorít minden szívet, hogy fogadja el Isten kimondhatatlan ajándékát, a testet öltött Krisztust!

Kedves testvérek, kedves olvasók! A világ ma is sóvárogva várja az üdvösségről szóló örömhírt. Ez a legfontosabb üzenet, és a legnagyobb örömhír a földön, amelyre minden embernek kibeszélhetetlen szüksége van. Hirdessük lelkesen és kitartóan, ahogyan Simeon tette. Mert a karácsony az üdvösség lehetőségéről szóló örömmüzenet terjesztésének legkiválóbb alkalmát!

Dr. Pintér Zoltán

A TARTALOMBÓL

English section - pages 8-9.

Adventi - karácsonyi írások

Gyülekezeti hírek: Detroit

Távol és mégis közel: Erdély

Bemérítési évfordulók (70 és 60)

Személyes bizonyosságtételek

Misszionáriusaink írásai

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
 12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
 Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
 the Hungarian Baptist Convention
 of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd.,
 Lincoln Park, MI 48146
 Tel: (313) 382-3735
 herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
 a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Szabó István és Püsök Dániel

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
 E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
 Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
 12409 Devoe St.
 Southgate, MI 48195
 Tel.: (734) 284-7107
 furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
 215-1910 Pandosy Street
 KELOWNA, BC, V1Y 1R6 CANADA
 rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd
 LINCOLN PARK, MI 48146
 herjeczki@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
ISTVÁN SZABÓ
 11 E. Michigan Avenue
 PALATINE, IL 60067
 szaboek@sbcglobal.net

Titkár / General Secretary:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
 104 Emily Anna Street
 Woodbridge, ON, L4H 3H6, CAN
 pusokdaniel@yahoo.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
 2563 Nixon Way
 FULLERTON, CA 92835
 zsigmond@verizon.net

Q Press Graphic Design Studio
 2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Örömteljes karácsonyi ünnepeket kívánunk kedves olvasóinknak!

Ahogy a meggyújtott adventi gertyák – ha lassan is, de elégnék, s ahogy a novembert december követte, Krisztus megígért visszajövele is hamarosan itt lesz. Ha lapunk késve érkezik is, de ha megkapjuk még adventben, olvassuk úgy, mint a völegény érkezésére váró menyasszony – Krisztus itt élő gyülekezete készülődésének életjeleit.

A gyülekezeti beszámolók mellett ezúttal több személyes biznyságtételt is olvashatunk – megtartásról-gyógyulásról, 60-70 évvel ezelőtti döntésről, különleges bemerítkezésről. Örülök annak, hogy vannak, akik nem csak átélték az Úr különleges és személyes cselekedeteit, hanem le is írják azt – mások épülésére.

Év vége felé néha eszünkbe jut mennyi mindent kellett volna tenni – a mi esetünkben pl. megírni az év során. Ezek közül az egyik a nyári erdélyi lelkipásztor találkozóval kapcsolatos beszámolóink folytatása. Az akkor meg ígért beszámoló egyik folytatását most olvashatjuk, s ha lesz rá hely, jövőre is folytatjuk.

Két misszionárius írását is olvashatjuk ezúttal, mindkettőt angolul. Remélem, hogy *Füredi Kamilla* Sierra Leone-i missziója, szolgálata mindannyiunk szívében és imádságaiban ott van. Lassan egy éve lesz annak, hogy az ebola járvány felütötte a fejét Guineában, s az

utóbbi időben a legnagyobb erővel éppen Kamilla országában tombol. El sem tudom képzelni, milyen nehéz helytállni, ott maradni, folytatni a szolgálatot a halál árnyékának völgyében, mégis halál-félelem nélkül. Ha valaha értékeltem Füredi testvérnő szolgálatát, akkor most annak többszörösével ajánlom őt imádságaitokba, és buzdítalak benneteket arra is, hogy támogassátok őt anyagilag is a szövetségi pénztárunkon keresztül – gyülekezeti és személyesen is lehetséges ez, s a szokásos adókedvezményt is megkaphatjuk hozzá.

**ÉVKÖZI GYŰLÉS
 RÁMA, 2015. ÁPRILIS 10-11**

Szövetségünk legközelebbi alkalmak - a bizottságok legfontosabb munkáulése, a minden év tavaszán sorra kerülő Évközi Gyűlés.

Szeretettel várjuk a gyülekezeti küldötteket - a MJB és a VB tagjait a Ráma táborba!

A maradék helyet hadd használjam fel arra, hogy a *torontói építkezésről* írjak néhány sort.

Testvéreink annyira benne vannak az imaház építésében, hogy nem jutnak hozzá, hogy beszámoljanak róla – többszöri kérésem ellenére sem. A nagyon nagy feladat, melyet célul tűztek maguk elé, egyre jobban körvonalazódik. A Facebookon járatosak időnként látják az előrehaladásukat. A minden héten emelkedő falak, a lassan tető alá kerülő épületkomplexum késztesen imádságra mindannyiunkat, és segítségre az arra is készen levőket! (szerk)

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

ÚR JÉZUS, CSODÁLLAK

Úr Jézus, csodállak, Szeretlek, imádlak,
Mert trónod elhagyva Megszülettél.
Bölcsődnél angyalok, Mennyei
szózatok,
Mégis a bűnös nép Közé jöttél.

Úr Jézus, csodállak, Szeretlek, imádlak,
Mert szíved irgalom, Neved csodás.
Amerre lépted járt, Bánat a mélybe
szállt,
Jóságod hirdette Sok gyógyulás.

Úr Jézus, csodállak, Szeretlek, imádlak,
Szenvedtél, meghaltál A Golgotán.
Míg túrtad a halált, Ég és föld gyászra
vált,
Megrendül szívem is E nagy csodán.

Hát még hogy csodállak, Ujjongva
imádlak,
Ha Veled fönt leszek A menny ölén!
Meváltott nép között, Fehérbe öltözött
Győztesként, örökre Imádlak én!

Békefi Pál (AHH 735)

Szeretettel a gyengék iránt

„Az emberek megvetésével pontosan az ellenfeleink legfőbb hibájába esünk bele. Aki egy embert lenéz, az sohasem lesz képes bármit is kihozni belőle. Aból, amit másokban megvetünk, semmi sem egészen idegen saját magunktól. Mily gyakran várunk el másoktól többet, mint amire saját magunk hajlandóságot mutatunk! Miért van az, hogy az emberről, az ember megköszönhetőségéről, gyarlóságáról mindmáig oly megfontolatlanul gondolkozunk? Meg kell tanulnunk, hogy embereket ne annak alapján ítéljük meg, amit tesznek vagy amit elmulasztanak megtenni, hanem annak alapján, amit elszenvednek. Az emberekhez – és különösen a gyengékhez – való viszonyulás egyetlen hasznos módja a szeretet, vagyis a velük való közösség fenntartásához való ragaszkodás. Maga Isten sem vetette meg az embert, hanem emberré lett érte.”

Dietrich Bonhoeffer: Börtönlevelek

AGYAGRUHA – ÉS SOK-SOK CSERÉPEDÉNY

A nagynevű angol énekíró, Charles Wesley egyik karácsonyi énekéből szeretnék kiragadni egy-két gondolatot. A következőképpen fejezi ki, mi is történt, mikor Isten Jézus Krisztusban emberré lett értünk:

Úgy szeretett, olyannyira,
Összetörpült arasznnyira!

Majd pedig fölteszi a kérdést, meg-hökkentő választ adva rá:

Szeretetét hogy adja át?
Úgy, hogy öltött agyagruhát!

Mert amikor Jézus „agyagruhát” öltött, amikor Isten őt mint kisgyermeket „emberi testbe csomagolva” küldte el értünk, akkor mi történt? Az „agyagruha” életre kelt! Mert ahol Jézus megjelent, oda jön vele az élet is!

Egy Név áll messze magasan
Minden más név felett!
Így vallo, Jézus, boldogan:
Az Élet jött Veled! Az Élet jött Veled!

Amikor Isten megformálta az első Ádámot a föld porából (agyag), és élet leheletét lehelte orrába, akkor az ember „élő lélekke” lett. Amikor pedig a második Ádám, Jézus, „agyagruhában” jelent meg, ott is megtörtént az isteni csoda! És azóta is – az agyag, amelyikbe Krisztus beköltözik, „élő lélekke” lesz! Még ma is – minden alkalommal, amikor beköltözik egy ember életébe.... „Ti, akik holtak voltatok vétkeitek miatt....., titeket is megelevenített!” De ennek az a titka, ez csak úgy lehetséges, ha Ő bennünk él, ha ott van bennünk a Krisztus Lelke.

Újjászületés! Új Élet! „Aki Krisztusban van, új teremés az – mert Krisztus őbenne van!

„Amint te énbenem, Atyám, és én te benned...” János 17:21. „Én őbennek, és te énbenem...” Jn 17: 23 „Maradjatok énbenem, és én is tibennetek...” Jn 15:4.

Így valósulhat meg, hogy Jézus mi-bennünk él – láthatatlanul, de valóságosan, hit által (Efézus 3, 17)! És ezt érezzük mi magunk is, amikor betölt minket az Ő békessége és öröme – de érzik mások is, akik általunk megtapasztalhatják valamilyen mértékben Isten szeretetét.

Mert azt a hatalmas kiváltságot adja nekünk, hogy az ő szeretetével tölti meg szívünket. „Ahogy én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást!” – mondta tanítványainak akkor, és mondja ma is, minékünk.

Szeretet ad életet,
Senkit, soha nem feled.
A halálból kiragad,
És örökre megmarad.

„Ez a mi kincsünk cserépedényekben van...” Törekeny agyagban, cserépben, amelyet Ő majd átfőrmál, hogy hasonló legyen az Ő csodálatos, feltámadási testéhez.

Mindez nemcsak csodával határos módon, hanem csodálatos, igaz, valóságos módon!

Így adja át szeretetét – életre keltve azt az agyagruhát! Azt az embert! Egy Pétert. Egy Katit... egy Lacit, egy Magdit. És ahogy engedjük, hogy bennünk éljen, terjed az élet csodálatos nárdus-illata!

Williams Ané

IMMÁNUEL: VELÜNK AZ ISTEN

Ennekokáért felmagasztaltattál, Uram Isten: mert senki sincs olyan, mint te, és rajtad kívül nincsen Isten, mind aszerint, amint hallottuk a mi füleinkkel. Mert melyik nép olyan, mint a te néped, az Izráel, melyért elment volna az Isten, hogy megváltsa magának való népül, és magának nevet szerezzen, és éretteket oly nagyokat cselekedjék és országodért oly csodálatos dolgokat néped előtt, melyet megszabadítottál Egyiptomból, a pogányoktól és isteneiktől. (2Sm 7:22-23)

Boldog az aki hitt; mert
beteljesednek azok,
Amit az Úr neki kijelentett és mondott.
A magasságos fia, Krisztus,
megváltást hozott.
Ma ezért én is tisztességet,
köszönetet mondok.

Megindul a menny és a föld,
Isten szállott a trónról,
Mert törődik, figyel és nézi azt,
aki ma neki Hódol.
Jön Krisztus, jön, hogy levegye
a bűn átkát vállunkról.
Jön hogy megszabadítson a bűntől,
mely mardossa sarkunk és vádol.

Nagy dolgokat cselekedett velem
a hatalmas Isten!
Szent az Ő neve, hozzá hasonló
nincsen!
Magasztalja lelkem, dicsőítő ének
hadd zengjen,
Meváltotta népét, szabadulást hozott
„ingyen.”

Isten mellénk állott: a hatalmas,
a porszem mellé!
Kiürítette a mennyet, a legdrágábbat
hozzánk küldé.
Harsogta az angyal sereg: Megszületett
Krisztus, emberré,
Így lett a koldus-szegény gazdaggá,
Isten gyermekévé.

Karácsonykor a menny a földdel
találkozott,
Isten érted és értem mindent ideadott.
Hagyd szekereivel, lovagjaival, bűnével
együtt veszni Egyiptomot!
Ma örülj, ne szomorkodj! Krisztusban,
Isten nagy szabadulást hozott!

Kulcsár Alex (12-13-14)

VALÓBAN ?

Kicsiny Betlehemünket a néhány hónappal ezelőtti megtartott népszámlálás sem zavarta úgy fel, mint ezek a napkeletről érkezett idegenek. Különös ruházatuk, furcsa szokásaik, kérdezősködésük, hogy a kíséretükről ne is beszéljek, a távozásuk óta foglalkoztat bennünket.

Amilyen váratlan volt a megjelenésük, olyan kérdéses maradt gyors távozásuk oka is. Mindenfelé beszélnek az emberek. Van, aki fogadni merne rá, hogy távoli országok uralkodói jártak itt. Mások, akik állítólag közelebb kerültek hozzájuk, azt hajtogatják, hogy tudósok, akiket valami különös égi jel hozott ide. A máhát hordó állatok és a parancsaitak leső szolgálak nagy számából ítélve, az biztos, hogy tehetős és fontos emberek voltak. Igazából megszámolni se tudtuk ezt a különös társaságot. Talán Heródes besúgóit tudnák pontosan megmondani (ők is itt voltak ám, és túlórában dolgoztak) hányan voltak, és miért jöttek. Hogy meglepte a távozásuk ezeket a spicliket! Kevés eszüket vesztve, össze-vissza szaladgáltak. Keresték őket a házakban és a mezőn, még rajtuk is, de hírük-hamvuk nem volt már akkora. Mi, akik csak úgy szörmentén, óvatosan figyeltük az eseményeket, jókat kuncogtunk magunkban.

Tudják, ritkán jár mifelénk idegen. A közeli Jeruzsálembe tart mindenki. Nagy királyunk, Dávid sem ismerne már Betlehemre. Ezért is olyan különös, hogy néhány hónapja, és éppen a Názáreti Józsefék körül, mintha felpezsdült volna az élet. Érthetetlen, hogy ők vannak a figyelem középpontjában. Ne hallják a mennyieik, amit most elárulok, meg aztán a vak is látja, hogy ez egy szerencsétlen kis család. Mondom, amit hallok: megesset a József jegyese, az meg elvette! Épp kapóra jött neki, hogy úgyis le kellett jönni Betlehembe. Gondolhatják, mi mindent beszéltek róluk a názáretiek! Idejött ezzel a terhes asszonnyal, megszületett a gyerek, és miután a népszámlálással járó felfordulásnak vége lett, maradtak. Na, jól van, hát végső soron innen származik ez a József. Meg nem tudnám már mondani, hogy mikor meg

miért, de állítom, hogy a jobb megélhetésért költöztek északra. Jól megjárták. Micsoda szégyen; de tehet egy gyerek arról, hogy miféle szülei vannak? Kezdenek lábra állni, de én mondom, hogy valami nem kóser körülöttük.

Szavam ne felejtsem, azok az idegenek is hozzájuk jöttek. Jeruzsálemén át, ide! Állítólag, Heródes is jön majd, ha csak el nem nyeli a föld már végre! Még csak az hiányzik nekünk, hogy Dávid városát tovább alázza ez a nyakunkba tett edomita! Ha megtudja, hogy a távolból jött bölcsek leborultak a gyerek előtt, és imádták József fiát (hogy szépen mondjam), mintha egy isten volna, a hitetlen fajzat majd még arra is rátesz egy lapáttal. Igaz, az öregek meg az ellenkezőjétől tartanak. Jeremiás próféta tekercsében találtak valami szörnyűséget a fiúgyermekeket sirató anyákról. Hallják, amit mondok? Az Írásokból idéznek próféciaikat, amik ezzel a jöttment családdal kapcsolatosak! Nem fogják elhinni: az egyik vén még Egyiptomot is belekeverte ebbe az egészbe, mert állítólag Hóseás is tudott valamit a József "fiáról"...

Abba kellett hagynom az írást egy percre. A szomszéd jött át, pedig ilyenkor, éjnek idején nem szokása. Neki rokona a József szomszédja, aki most mondta neki is, hogy látta őket pakolni. Olyan gyorsan összekapták a cókókjukat, mintha csak kergetnék őket. Átment, kérdezte, hogy segíthetne-e, meg kíváncsi volt, hogy hova mennek, de azok annyit se mondtak, hogy „mukk.”

Novák József

TÍZMILLIÓT FIZETETT A RITKA BIBLIÁÉRT

Ennyit ért valakinek az Újtestamentum

Megállt a levegő az aukciós teremben, amikor 5,5 millióról elkezdődött a licitálás a Központi Antikvárium pénteki árverésén az első teljes magyar nyelvű hazai nyomtatvány 1574-es, bécsi kiadásért.

A közönség lélegzetviasszafojtva hallgatta, amint egyre magasabb összegeket ajánlanak az *Újtestamentum*ért, míg végül 10 millió forintnál egy ismert gyűjtőnek koppant a kalapács. Az összeg magasnak tűnik, de egy ilyen nagy jelentőségű, irodalmi és művelődéstörténeti dokumentumért nem sok, mivel ez a könyv nemcsak magyar nyelvű nyomtatványként első, hanem egyúttal ez az első teljes, magyar nyelven napvilágot látott Újszövetség – mondta az MTI-nek Bálinger Béla, az antikvárium aukciós szakértője.

„Ecclesiae Basiniensis”

A humanista műveltségű *Sylvester János* fordítását szigorú bibliakritika és filológiai pontosság jellemzi. E munkához kötődően állította össze első, tudományos igényű, korszerű magyar nyelvű tanát. Sylvester azt is felismerte, hogy anyanyelve alkalmas a klasszikus verselésre, a szentírási szöveg végére illesztett verses tartalmi összefoglalói az első hosszabb, irodalmi értékű, magyar időmértékes verssorok. Stilisztikai és bibliai régiségtani tanulmányokat is fűzött a szöveghez, ezek az első hazai filológiai szakmunkák. A teljes, ép, jó állapotú, korabeli kötésben fennmaradt példány a címlapon levő bejegyzés szerint („Ecclesiae Basiniensis”) a bazini (Pozsony vármegye) plébánia tulajdonában volt.

A magyar avantgárd egyik legjelentősebb folyóiratáért, a *Kassák Lajos* szerkesztette Munka teljes, 1928-1939 között 65 számot megért gyűjteményéért 1,2 millióról 1,5 millióig tartott a licit. A magyar szociográfus legnevesebb alkotója *Kálmán Kata* volt, akinek Tiborc című fotóalbumát 400 ezer forintba duplázták. 600 ezer forintról 850 ezerig versenyeztek *Petőfi Sándor* első önálló verseskötetének, a *Szerelem gyöngyeinek* 1845-ös első kiadásáért.

A 199 tételt tartalmazó aukcióban bőven voltak magas leütések. *Széchenyi István* első kiadású, a *Lovakról* című könyve a szerző sajátkezű aláírását tartalmazza, ezért is mehetett fel az ára 300 ezer forintról 750 ezerig. *Bethlen Gábor* erdélyi fejedelem 1618-ban kelt, saját kezű aláírásával ellátott, latin nyelvű oklevele 550 ezer forintért kelt el. Félmillióért vették meg az első orvostörténeti bibliográfia első kiadását, *Otto Brunfels* berni orvos 1530-ban megjelent kötetét.

Megadták a 800 ezer forintot az antwerpeni *Jakob Peters* rézmetsző város- és csataképgyűjteményének 1690 körüli változatáért, amely négy, eddig ismeretlen magyar helyszín – Brassó, Nagyszeben, a Vöröstoronyi-szoros, Lippa vára – ábrázolását is tartalmazza.

MTI 2011. dec.

70. bemerítkezési évforduló Lőrincz Rozália emlékeiből

Görög-katolikus családba születtem, egyetlen gyermekeként földműves szüleimnek. Kiterjedt családukban azonban voltak értelmiségiek, mint pap és tanító, így szüleim nagy reménységgel néztek jövőm felé, jól iskoláztatva egészen a gimnáziumi évekig.

Komolyan vették vallásukat, és úgy mond "istenfélő" emberek voltak; engem is járattak vallásórákra, ahol folyamatosan díjazásba részesültem jó tanulásom miatt. Szerettem oda járni és tanulni a Bibliából.

Tizenkét éves voltam, amikor falunk (Vilma) néhány hívőjével egy vasárnap elmentem a szomszéd faluba, ahol egy testvér házánál jötték össze a hívők. Hamar megszerettem közösségüket, és elkezdtem rendszeresen járni közéjük, ami főleg édesanyámnak nem tetszett. Rövidesen elfogadtam az Urat Megváltómnak; megtértem. Alig vártam a legközelebbi bemerítést, amire a nyár folyamán került sor. Édesanyám tiltakozása miatt sajnos ez nem valósulhatott meg azon a bemerítésen. Én azért tovább imádkoztam és jártam a közösségbe, várva egy másik bemerítkezési lehetőségre.

1944. december 10-én, vasárnap reggel, szokás szerint gyalogoltunk többen a közösségi helyre. Útközben mások is csatlakoztak hozzánk. Volt egy avatott prédikátor testvér is köztük, akivel elbeszélgettem, s kiöntöttem szívem vágyát és bánatát a keresztségemmel kapcsolatosan.

Utunk hegyen-völgyön vezetett keresztül, ahol folyóvíz (patak) is volt. Megálltunk, letérdeltünk a fűre imádkozni (még nem hullott addig hó). Imádkozás után meggyőződünk, hogy ez a megfelelő alkalom, hogy alámerítkezzem. Egy nőtestvér felajánlotta fehér ruháját (aki a hideg miatt kettőt öltött magára). Elfogadtam. A víz még nem volt befagyva, így a prédikátor testvérral bementünk, és alámerített. Csodáltam, hogy a víz nem tűnt túl hidegnek, és beteg se lettem utána; hitem és örömöm izzó melegsége annál jobban fűtött! Hálát adtunk Istennek csodálatos gondoskodásáért, és énekelve folytattuk gyalog-utunkat a közösségbe.

Másnap, mire hazaértem, édesanyámnak már tudomása volt az eseményről. Nagyon búsult, mert szégyent hoztam a családukra.

A következő év májusában Isten megajándékozott egy hívő férfjjal, *Lőrincz István* tanítóval, akivel a szülői házban kezdtük el együtt az életet. Ezentúl a mi lakásunkban tartottuk a helyi hívők összejöveteleit, melyen szüleim is részt vettek. Fél éven belül ők is megtértek és bemerítkeztek; dicsőség az Úrnak!

70 év múltán is örömmel emlékezem arra a boldog napra, amit az Úr rendelt, és éneklek szívemben: Az Úr csodásan működik, bár útja rejtve van... Az Uré legyen a dicsőség, örökké! Ámen.

Mielőtt kiáltanak...

Esik. Hűvös, zord adventi nap van. Az utcán nagy a zsongás. Villódzó fények, díszek, díszletek. Az üzletek kirakatai hivalkodók. Óriási a készülődés a világban. Karácsonyt várunk. Én is szeretnék megállni egy-egy kirakat előtt, de most nem bámszokodok. Az arcomat könny áztatja. Most jöttem ki a rendelőből, ahol az orvos közölte velem: ez a jelentéktelennek tűnő anyajegy a jobb karomon, rosszindulatú daganat; melanoma. Igaz, más lett a színe az alakja, a felszíne és viszketett is, de nem gondoltam rosszra. Ez a legveszélyesebb bőrdaganat, mert gyorsan áttétet képez. Ha időben felismerik, akkor jól gyógyítható.

Lassan ballagok haza. Teljesen besötétedett. Otthon nem vár senki. Hideg van és sötét. Be kellene fűteni, de inkább kabátban ülök le magamba roskadva, gondterhelten. Tele vagyok kérdésekkel, félelemmel: Hogyan tovább? Mi lesz velem? Miért éppen velem történik mindez? Pedig jól indult a nap. Igaz, reggel is esett, de ez nem zavarta az értelmi fogyatékosok otthonában élő lakókat. Ők határtalan izgalommal és örömmel várják a Télapót, aki idén nem szánkóval érkezik. 2005. dec. 6-a van, ezt a napot soha nem feledem. Mentálhigiénésként dolgozom az intézetben. Naponta szembesülök nehéz élethelyzetekkel, betegségekkel. Ezért is fáj nagyon a sajátom. Ahogy így keseregtem,

Isten szólt hozzám: „*Mielőtt kiáltanak, én már válaszolok, még beszélnek, én már meghallgatom.*” Ézs 65:24 Igen, erre van szükségem ezekben a nehéz órákban. Elcsendesedni, és tudni, hogy Isten meghallgat.

Felgyorsulnak az események. Megkezdődik a versenyfutás az idővel. Műtét, kezelés. Másnaponta adom magamnak az immunerősítő injekciót. Rossz közérzetet, lázat, hidegrázást okoz, de végig dolgozom.

Eltelt 5 év. Jól vagyok.

Többször volt áttétre utaló jel. Egyszer már a vizsgálóasztalon fekvődtem, hogy a megduzzadt hónalji nyirokcsomóból mintát vegyenek. De az orvos közölte: CSODA történt. Eltűnt a csomó. Máskor a májamon mutatott daganatot az ultrahang. Kiderült, hogy nem az, aminek látszik. „*Mielőtt kiáltanak, én már válaszolok.*” Isten szeretetét tapasztalom napról-napra. Nincsenek véletlenek. Mindennek célja és értelme van. Még a szenvedéseknek is. A betegség alatt Isten rámutatott, hogy a múltból mennyi fájdalom, harag, elfojtott keserűség és neheztelés van bennem. Valaki hazudott, csúnyán becsapott, mélyen megbántott. Jézus szavai jutottak eszembe: „szeressétek ellenségeiteket”. Vonakodva fogtam az imádsághoz. Megbocsájtani a múltat, ez a legnehezebb dolog, de meg kellett tennem újra és újra. Egy idő után éreztem, hogy ez nem is olyan nehéz, és békesség áraszt el. Visszanyertem az örömeimet és eltűnt a keserűségem. Nem élhetek tovább keserűséggel terhelt szívvel. A neheztelés már nem uralkodik rajtam. A múltamat Isten kezébe tettem, és nem emlegetem. Ő a falak lebontója, a megtört szívek és megtört kapcsolatok gyógyítója. Ő segít, hogy újra élhessek és szerethessek. Bár sok minden érthetetlen még a számomra, de Jézus felszárítja könnyemet, értelmet kap még a bizonytalan jövő is. Vele elviselhető az elviselhetetlen, megérthető a megérthetetlen.

Hogy mennyi időm van még hátra? Nem tudom. Ha még megláthatom gyermekeimet felnőttként, ott lehetek életük legfontosabb eseményein, – a bemerítésükön és menyegzőjükön – hálát adok érte. Ha nem érem meg, akkor hálát adok minden napért, minden gyermeki mosolyért, szeretetükért és az örömekért, amelyet velük, értük élhettem édesanyaként.

„*Mielőtt kiáltanak, én már válaszolok, még beszélnek, én már meghallgatom.*” Ézs 65: 24

Ráczné Lonka

AZ IGAZSÁG SZABADDÁ TESZ!

Olyan sok titkunk van. Sokszor szeretünk kissé mellébeszélni, csak, hogy szebb fényben tüntessük fel magunkat, hogy jobban elnyerjük mások tetszését. Vagy egyszerűen egy konfliktust akarunk kikerülni úgy, hogy nem mondjuk el az igazat, mert az megharagítaná, vagy bántaná a másikat. Nem is gondolnánk, hogy az ártatlannak tűnő sok apró füllentés, hazugság mekkora falakat képes felépíteni körénk.

A titokra előbb vagy utóbb mindig fény derül. A legkisebb gyerek is megérzi, hogy valami nem stimmel, ha az édesanyja nagyban mondogatja neki, hogy szereti, miközben minden nem verbális kommunikációja arra utal, hogy elege van belőle, és azt kívánja, hogy bárcsak meg sem született volna... Ugyanígy, a szülők közti konfliktust sem lehet elrejtetni a gyerek előtt: lehet, hogy sosem veszekednek a jelenlétében, de mégis érzi a feszültséget a levegőben. A titok, a hazugság ott van a levegőben, és észrevétlenül beépül a két ember közé. Rombolja a bizalmat és fájdalmat okoz.

"Ha szeretsz, miért nem vagy velem őszinte? Hogy bízzak benned, ha azt sem tudom ki vagy igazából? Honnan tudhatom, hogy mi igaz abból, amit mutatsz?" Efféle fájdalmas kérdések születhetnek a másokban, akár tudja az okát, akár csak érzi, még számára megfoghatatlanul a feszültséget.

S abban is, aki ferdíti, vagy "szépíti" az igazságot, számos negatív, romboló hatású érzelm lesz lassan úrrá: félelem, bűntudat, szorongás, szégyen, elszigetelődés, magány.

A kapcsolat pedig lassan-lassan, szinte észrevétlenül, alapjaiban inog meg.

Megéri?

Megéri félelemben élni, szorongani attól, hogy mikor derülnek ki a titkaink/hazugságaink? Megéri a saját egónk, büszkeségünk, sértetlen képünk vé-

delme érdekében elszigetelni az igazi önmagunkat másoktól?

Egy darabig talán megéri, de hosszú távon könnyen mind a kapcsolat, mind a saját belső egészséges önbecsülés halálához vezethet.

Az igazság szabaddá tesz. Valóban. Szabaddá tesz a félelemtől, hisz nincs mit rejtgetnünk. Szabaddá tesz a gondosan felépített képünk feltételétől, hisz tisztán látjuk és engedjük látni másnak is magunkat: mind az erősségeinket, mind a gyengeségeinket. És szabaddá tesz a magányunktól is, hisz van olyan, aki minden bevállalt hibánk ellenére is elfogad, szeret.

Ez az igazi bátorság, ez az igazi szabadság.

Megéri?

Mindenki döntse el, és próbáljuk meg ezen a héten lerombolni néhány hazugság-falunkat, próbáljuk bevállalni mások előtt azt, akik vagyunk. És élvezzük a valódi szabadságot!)

Záborszky Zsófia

VAN FÜLED A HALLÁSRA?

Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek... Jel 2, 7

Kinek nincs füle a hallásra?

Akinek *kő-kemény a szíve*; számára olyan az ige, mint a falra hányt borsó.

Akinek *üres a lelke/feje* – egyik fülén bemegy az ige, a másikon meg ki.

Aki *tudatosan nem figyel* – mással foglalkozik; hangzik az ige, de nincs rá nyitott fül.

Akinek *bedugult a füle* – teljesen tele van mással a szíve/feje (pl. az élet gondjaival). (lehetne folytatni)

Van füled a hallásra? Figyelj, szól az Úr!

A hívő számára Isten ígéje mindig személyes üzenetet is hordoz. Az egyik szerdai bibliaórán azonban úgy jártam, hogy azt kellett mondanom a testvéreknek, hogy nem róluk szól az ige.

Aggeus próféta csodálatos ígét olvastuk (a 180 nap alatt a Biblián át című sorozatunkban), közöttük pl. ezt: „*az én házam... romokban áll, ti pedig mind a magatok háza körül sürgölődtek.*” (1,9) Akik ott voltak a bibliaórán, mind az imaház körül „sürgölődtek” az előző két hétvégén, vagy pl. az előző nap is – időt, fáradságot nem kímélve. (Mint például manapság a torontói testvérek.)

Hálás vagyok az Úrnak az Isten ígét szerető és az ígére figyelő testvérekért. Nem értették félre, hanem megértették azt. A Lélek megeleveníti, alkalmazza és javunkra adja az ígét, ha nyitva van rá a fülünk meg a szívünk. **H.G.**

DETROIT

A 2014-es év legnagyobb eseménye a májusi ifjúsági találkozó volt. Mozgalmas volt azonban az év második fele is. Az események közül négyet emelek ki.

Néhány éves emigrációs papírmunka eredményeként, és a család és a gyülekezet imádságára is válaszul június 10-én megérkezett a detroiti repülőtérre a zilahi Kovács házaspár, Miklós testvér és felesége, Berta. Nem csak a családban (fiuknál, Kovács Józsiéknál), hanem a nagyobb családban is örülünk annak,

hogy azóta már be is kapcsolódottak a gyülekezet életébe, szolgálatába. A zilahi gyülekezet vesztesége számunkra nyereséggé lett. Bízunk benne, hogy így, az élet derekán túl is sikerül beilleszkedni az itteni életbe, körülményekbe. Magyar gyülekezeteink mindig is segítséget, támogatást jelentettek az évtizedek során a kitelepülőknek, s ez bizonyára a jövőben is ugyanígy marad. Tkp. szorosan a küldetésünkhöz tartozik, hogy otthont, lelki közösséget biztosítsunk azoknak a testvéreinknek, akik új hazát keresve a környezetünkben telepednek le. Áldja meg Urunk az egész Kovács családot!

A fontos események sorába kíváncsok most a *garázs szelünk* is. Miért? Az ifjúsággal kapcsolatos kiadások miatt most jobban is számítottunk rá, hogy sikerül két alkalmat is szerveznünk, de az utazások, az alkalmatlan időjárás és más programok mindig megakadályozták. Amikor szeptember közepén végre mégis belevágtunk, de csak 2 napra kaptunk jó időt, különös meglepetés ért bennünket. Az Úr úgy megszorította a keveset, hogy a rövidebb idő alatt is többet gyűjthettünk, mint valaha. Hálát adtunk az Úrnak, hogy meghaladta a bevételünk az ezer dollárt. A nőtestvérek ezt teljes egészében a gyülekezetnek adták, a nevezett célra.

A közös évi *reformációs istentiszteletet* felváltva nálunk és a református

templomban tartjuk. Most ők voltak a sorosak. Mindig örömmel készülünk és szolgálunk külön és másokkal együtt is ezeken az alkalmakon. Az idén többen voltunk, mint az elmúlt évek során. A hatalmas templomban nyolcvan egynéhány magyar nem tűnik soknak, mégis az volt. Mi majdnem mindannyian ott

voltunk. A gyülekezetenkénti szolgálásokat a mi lelkipásztorunk igehirdetése követte, Jelenések 2,1-7 alapján. A Jézus Krisztus iránti szeretetet, az elsőt, az eredetit, a személyeset kérte számon rajtunk Isten igéje.

Az istentiszteletet a református testvérek által gondosan előkészített szeretetvendégség követte. Ennek során a lelkipásztorokat és feleségeiket köszöntötte gyülekezetünk nevében *Fűr Béla* testvér.

A negyedik esemény (melyre már lapzártá után került sor) az advent-karácsonyi zenei ünnepélyünk volt. Erről is azt írhatom, hogy várakozásunk felül áldásos és szép alkalom volt. Sok vendéggel, vendég-szolgálattevőkkel is. Az éneklést (kórus és közös) karmesterünk,

Fűr Béla vezette, szolgált a fúvós-egyenes is. Vendégeink közül megemlítem a *Nagy duó* szép szolgálatait (Nagy Léda – hárfa, és Nagy Elemér – fuvola), és a Windsorból érkezett *Veress Zoltán* szólóéneket. Alkalmi igei üzenettel *Kezrekes Tibor*, *Lizik Zoltán* és *Herjeczki Géza* lp-ok szolgáltak.

A zenés istentiszteletet szeretetvendégség követte, ahol a négy gyülekezet testvérisége és más vendégek még folytatták a közösséget. Advent. Az Úr közel!

KARNER MARY

1922

-

2014

Karner Mary (szül: Kántor Mária), 1922. január 19-én született Tiszaszentimréren (Magyarország). A Budapest Nap utcai gyülekezetben tért meg és merítkezett be 1940-ben, dr. *Somogyi Imre* lp. által. Férje, *Karner Márton*, 1945-ben Belgiumba ment egy magyar football csapattal, és kint maradt, edzőként. Felesége hamarosan követte férjét. Lányuk, *MaryAnne*, ott született. Később Kanadába költöztek, végül Michiganban, Dearborn városban telepedtek le, ami nincs messze a Lincoln Park-i templomunktól. A 90-es évek elején Dél Karolinába költöztek. Gyülekezetünk tagja volt, s maradt délre költözésük után is. A távolság ellenére rendszeresen figyelemmel kísérte a gyülekezetünk életét – pl. a bulletinok segítségével.

Az *Evangeliumi Hírnök* előfizetője és figyelmes olvasója, a lap Baráti Körének tagja volt mindvégig. Két héttel halála előtt még megkérdezte, hogy mikor érkezik a következő szám? A lapot az utolsó betűig kiolvasta.

A gyermekek – különösen is az árvák és hátrányos helyzetűek támogatása szívügye volt. Közvetlenül és a Samaritanus alapunkon keresztül is támogatott ilyen missziókat. A hazahívó szó 92 éves korában érte, amit fölkészülve fogadott. Mindvégig önállóan élt, némi segítséggel gondoskodni tudott magáról. Lánya és veje (*Bill Dorko*) voltak mellette a nehéz napokban, amikor a halál árnyékának völgyén Megváltója átvezette őt a túloldalra. Itt 2014. november 28-a volt akkor „odaát” az idő nem is számít. Szeretettel emlékezünk rá.

Herjeczki Géza

Sierra Leone Greetings with Thanksgiving from the Valley of the Shadow of Death

I initially posted information about Ebola to Facebook in March 2014, but hardly anybody responded to my letter. As a matter of fact, even here, in Sierra Leone, we never thought that the deadly infectious disease that broke out in Guinea would one day spread so dangerously from one country to the other in West Africa. We also never thought that it would greatly change our life and our work in the mission field.

When we heard about the first cases of Ebola in Sierra Leone, we had just started the Traveling Bible School in the Tonko Limba area and were very excited because more than 30 students registered and started their studies with great enthusiasm. In the meantime, we were able to organize a successful postgraduate course in Lunsar, the former center of the Baptist Convention, and had made plans to go to other areas as well with a dedicated team of teachers and the coordinator of the Church Ministries Department of the Traveling Bible School. However, we were not able to continue the teaching because the health authorities closed down every school, prohibited all kinds of gatherings and later quarantined our district because due to the great number of sick people who contracted Ebola. It is also with deep sadness that I have to announce that Ebola took away one of our sisters, but we thank God that nobody else was infected from our church.

PTL was allowed to gather for worship in the churches. The small fellowship that we started in one of the rooms of our Primary School had grown quickly; therefore, we no longer have enough space for the worshippers.

In other news, I also had to move from the house I was renting. Not only did my lease expire, but people from the non-Christian prayer house next door stoned and damaged my car and windows.

Though the leaders of the prayer house warned their people and tried to find out who the culprits were, the stoning continued and I no longer felt safe there, so I moved from the middle of town to a suburb.

I was excited, however, that my first visitors in my new "home" were the President and General Secretary of the Baptist Convention of Sierra Leone, who were on their way to distribute food among the needy church members. They brought the devastating news that four members of the same family died of Ebola at the exact place where we started the Traveling Bible School. They also informed me that 20 other people, eight of whom were members of the local Baptist church, died in another place where I ministered several years ago. We prayed that we would be able to help more because the epidemic not only killed a significant number of people, but also slowed down the economy. Work places closed, people lost their jobs, and farmers were not able to work on their fields or sell their produce.

In October, the Hungarian Baptist Convention came to our aid. The donations that arrived from this organization, in conjunction with the assistance of the Church Ministries Department, food (rice) was distributed to several small churches and many needy people.

I tried to post photos to my Facebook for several days, but was only able to post them by connecting the photos to my comments, so please look for these photos. Unfortunately, I am unable to send photos through e-mail. Even with this small letter that I am trying to send out I am risking my life sitting at the Internet café for three days, several ours at a time. But if you receive it, that is a great success and I will be very happy.

I have many challenges, but I just want you to know that I am well, happy that I can help others, and if I count my blessings, they are more than my challenges. I wish you the same. Have a nice and blessed Thanksgiving!

In Christ, **Gabriella Kamilla Furedi**

In these critical days Kamilla needs our prayers and support. Will you pray for her regularly and will you help her financially if and when the Lord urges you to do so? Let us ask the Lord to save her from the deadly ebola and any other epidemic disease. Let her experience Psalm 91,1-7. (ed)

Another letter from an other missionary, Ruth Wright:

Dear Friends,

God is so good and has allowed me to meet many women from the Middle East and become their friend. This ministry to international women perfectly fits my gifts and passion and it is "natural" for me to be among them and love them. In this setting, I have the privilege and awesome responsibility to tell them about Jesus.

Pavi* – Last year I met with Pavi every week. Over time she asked me about church and Easter. Though I still occasionally visit Pavi at her home, last spring she told me she was no longer able to meet because she was "busy with her family." While visiting this summer, Pavi's husband candidly shared his Islamic beliefs with me and God gave me opportunity to share my faith with him. Pavi and I have very little contact other than by phone. I do pray this will change.

One exciting note relates to Adeeba* from Afghanistan, who was so eager to tell me that Jesus answered her prayer for her family after we prayed together. Adeeba's response was, "Let's pray again," and we do so often.

Two others from Iran, Hiva* and Arezoo*, spent a weekend with me. Towards the end of the time they thanked me for the opportunity to be together and asked God to give me good health and money. While I thanked them for their kind words, I also took the opportunity to ask them once again to consider why God sent Jesus and explained what He did for them. In our conversation, the words "mercy" and "grace" came up. Hiva and Arezoo had never heard those words before. It became silent and when I asked why they were so quiet they said, "We are thinking about those words." I am often around people who are hungry for truth but don't know where to find it. Praise God, He has made the truth

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

Contributions can be mailed to the Treasurer (address on page 2).

known to us who believe.

Each of these women face various challenges in life. Hamedah's* (another dear friend) spouse passed away. Irani* is going through a divorce. Benazir* has a child who went through chemo for 11 months. God opened a door for she and her daughter to come to the U.S. for treatment that was not available in Pakistan. Initially I met Benazir through an ESL class (English as a Second Language) and we now meet weekly to practice her English. We often say that we feel like we have known each other for years. It is simply amazing to me how God connects me with the women He has planned, since it is unlikely I would ever have met Benazir who lives nine miles from my home.

Thank you for joining me in prayer for these special women God has placed in my life. We often don't know who prays for us but we can see the hand of God working.

Additional ministry opportunities include helping with ESL at Mclean Bible Church. My hours to assist have been extended while the director of the program cares for some health issues. I also meet with a number of Pioneers appointees who live in my area to encourage and pray for them as they continue in God's call on their lives.

More and more I treasure the name of Jesus, the Name above all names, because of what He has done for me. May you also grow to love His name more this Christmastime.

Ruth

P.S. *Note: All names are pseudonyms. Thank you again for your prayers as well as for your gifts, which are a blessing to me. My work is a faith ministry under Pioneers. Contributions can be made via check payable to Pioneers with a separate note indicating my account number #110061 To give online go to <http://www.pioneers.org/give>. All gifts are tax-deductible.

INFANT EMMANUEL

*Holy Infant Jesus, Precious tiny Savior,
Sweet Majesty laid in manger bed,
Humble cattle lowing, Mary love
bestowing,
Angels hover round His little head.*

*Hark, the angel chorus: joyous
proclamation
Son of God, now Son of man;
Heralding glad tidings, peace to every
nation -
God's Gift to earth - redemption's plan.*

*But He could not save us, helpless Baby
Jesus
Only on the cross could He set us free.
There sin's power vanquished ever,
death's terror cannot sever
His blood-stained love for you and me.*

*How do you see Him? As a Babe of
beauty
Kindling our love with dimpled face?
Or can you adore Him as your
Redeemer -
Sin's yoke exchanged with Truth and
Grace?*

*Prophets' message clarion clear, penned
in ancient yesteryear
Clearly unfolds before their gaze.
The great star gleams from yonder; the
shepherds haste in wonder
Lo! Promised One, Ancient of Days.*

*O, meek and lowly Jesus, once a fragile
Baby;
Now our Kinsman, Prophet, Priest and
King.
Be born within our heart; may the ink of
sin depart
Captives unchained with joy we sing.*

*Carols of adoration join the angels'
chorus
Humbly with shepherds our Lord we
own;
As this earth we daily trod, O, virgin-
born Son of God
Our yielded hearts shall be Your throne.*

E.H. Gabriella Marosi

*Nyárhoz hasonlít életünk, Fény és
árnyal tele. Oly gyorsan fut, rohan ve-
lünk, Mint a vihar szele. Mégis az élet
-bár rövid- A magvetés szaka. A kegy-
idő csak most van itt És azután soha. De
boldog az, ki e napon Vet buzgón ide-
lent, Mert majd arat ott gazdagon A di-
csőségben fent. (Hit Hangjai 547)*

Ismét közeleg a 2014-es esztendő vége is. "Ó milyen gyors az idő. Ó a vég hamar jó." - énekeljük. Nekünk azonban, akik vettük az Isten kegyelmét, nem csak az idő rohanását kell észrevennünk és megélnünk, hanem arra is figyelni kell, hogy most még itt van a kellemes idő, íme itt az üdvösség napja (2Kor 6:2). Drága lehetőség, hogy ezt nem csak magunkra, hanem a körülöttünk élőkre is érthetjük.

Az üdvösség napja az én életemben éppen 60 esztendeje ragyogott fel, amikor vergődések, keresések útján szemé-lyesen találkozhattam Megváltómmal, az Úr Jézussal, és mint életem Urát szívembe fogadhattam Őt. Ezt megelőzően kora gyermekkoromtól kezdve félelemben éltem. Világos nappal nem mertem átmenni egy másik szobába. Az esti szürkület jött a félelmetes rémségek közeledtét jelentette számomra.

Szüleink bár hívő családból származtak, nem voltak megtérve. Négy gyermekük és a mindennapi gondok annyira megterheltek őket, hogy nem emlékszem olyan alkalomra, hogy imaházba vittek volna. Indokolatlan rettegéseim voltak a nálunk megfordult barátokkal kapcsolatban és nem szerettem a társasági összejöveteleket sem. Szüleim megtérése - amely egy evangélizációs hétvégén hallgatott igehirdetések megszólító ereje által történt - meggyőző változásokat hozott életünkbe. Elmaradtak a régi barátok, esténként Bibliát olvastunk, énekelünk, és ezeken a családi áhítatokon jelenlévő szomszédaink közül többen is megtértek.

Az én félelmeim azonban nem múltak el, bár szüleim életének gyökeres megváltozása nagyon kíváncsivá és figyelművé tett. Rengeteg kérdésem volt, ezért éberem hallgattam az imaházban a prédikációkat és az otthoni igeolvasásokat. Sokat beszélgettem nagymamával és idős nénikkel a gyülekezetből. A legelső amit megértettem az volt, hogy minden rossznak az oka a bűn az életünkben. Meggyőző volt ebben a tekintetben, hogy szüleim megtérését legelőször a bűneik feletti szomorúságban, előttünk gyermekek előtt elhangzó síró imádságaikban, bűnbánatukban érzékeltem.

A félelmeim a bűn súlya miatt azonban csak növekedtek, sőt elviselhetetlenné váltak.

Amikor egy konferencián a gyermekek számára kijelölt helyen gyülekeztünk, mellém ült valaki, aki megkérdezte e nevemet, hány éves vagyok, és hogy imádkozhat-e értem? Imádsága rövid volt, amelyben arra kérte a jó Istent, hogy azokban a veszélyekben, amelyeknek sokasága az életkorom miatt még vár rám, az Úr őrizzen meg és ragadja meg a szívemet a maga számára. Összeomolva, szorongva futottam azokhoz az idős pártfogóimhoz, akik korábban is sokat törődtek velem. Nagyanyám és az ő élettörténeteik, segítségük vezetett a teljes és életre szóló megoldáshoz: a bűnt, a félelmet egyedül Jézus Krisztus vére tudja eltörölni az életemből; az Ő

állandó jelenléte magával hozza a békét, az örömet és a boldog szolgálat lehetőségét. Istennek ezt az ajándékát egy személyes lelki beszélgetés során elfogadtam, és hatvan évvel ezelőtt hitvalló bemerítésben részesültem Barkóczi Pál lelkipásztor által, Kiskörösön. Félelmet teljesen elvette az Úr. Sokszor mosolyogva emlékezem vissza a félelmetes múltra, egy-egy nehéz helyzetet átélve az Úr Jézus segítségével. Ha bűntéher keserített meg, tudtam kihez menekülni, hogy szabad legyek. Vezér ígém a János 3:16 lett az azóta eltelt hosszú úton mindvégig, mert bemerítésem ezt a bibliai verset kaptam útravalóul.

Miközben vissza emlékezem, a rám bízott szolgálat, feladat fontossága, áldásai erősödnek meg bennem. Szeretném ezeket konkrétan is megfogalmazni a magam számára és mások javára is.

1. Észreveszem-e, hogy a jó tanácsokon, figyelmeztetéseken helyreigazításokon, fegyelmzésen túl szeretetteljes érzékenységre, törődésre van szükségük a gyermekeknek és a fiataloknak?

2. Figyelek-e az Úr vezetésére, amikor itt az ideje, hogy oda üljek egy gyermek mellé, és életre szóló fontos döntések felé tereljem együtt imádkozva, beszélgetve? (Öröm és hála volt bennem, amikor ilyeneket láttam sok-sok alkalommal a rámai táborban. A bibliai tanítók és a gyermekekkel, fiatalokkal foglalkozó lelkipásztorok, szolgálattévők példák lehetnek előttünk.)

3. Kész vagyok-e az estéenkénti bibliaolvasások és imádkozások mellett a személyes beszélgetésekre, bizonygatótelekre is a rám bízottak - pl. unokák esetében? Alkalmas akarok-e lenni az Úr kezében arra, hogy a személyes átéléseimet, tapasztalataimat, tanulságaimat is megosszam velük a megtérés, a bűn elleni harc, a lelki életben szükséges fejlődés érdekében? 5Mózes 4:9 szerint nem csak a parancsolatok tanítása, átadása fontos, hanem tovább kell adni azt is, amit "láttak a mi szemeink," amit átélünk mennyei Atyánk jóvoltából.

4. Tudják-e a gyermekeink, unokáink, hogy az a stabilitás, békesség és öröm, amit életünkben látnak, az nem a Mama és a Papa nagyszerűsége, okossága, hanem Isten számukra is kész kegyelmének a következménye?

Úr Jézus, légy irgalmas, hogy az utánunk következő generációk is a te válságműved ajándékozottjai legyenek! Segíts minket, hogy ebben hűséges szolgák lehessünk!

dr. Fazekas Erzsébet

MISSZIÓS MULATTATÓK

C. H. Spurgeon

"Bűn tanyázik az Úr követőinek táborában, oly kirívóan arcátlanul, hogy a legrövidlátóbbak előtt sem maradhat észrevétlen. Az elmúlt pár év folyamán ez a bűn rendellenes mértékben növekedett meg. Úgy hatott, mint az egész téstát megerjesztő kovász. Az ördög ritkán végez agyafűrtabb munkát, minthogy elhiteti az egyházzal, hogy missziójának része az emberek szórazokztatása – megnyerésük érdekében. A puritánok bátor evangélium-hirdetésétől az egyház fokozatosan tompította bizonyágtételét, majd rákacsintott kora frivolitásaira és mentegetni kezdte őket. Azután eltűrté jelenlétüket a falain belül. Most pedig azonosul velük a tömegek elérésének céljából.

Az első ellenvetésem, hogy a Szentírás sehol sem beszél az emberek szórazokztatásáról, mint az egyház feladatáról. Ha keresztyén cselekedet lenne, akkor miért nem szólt róla Krisztus? *„Mentek szerte a világba és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek.”* Az üzenet teljesen világos. Megtörténhetett volna, hogy hozzáteszi: „és mulattassátok azokat, akiknek nincs gusztusa az evangéliumra”. Ilyen szavakat azonban nem találunk. Ilyesmi Jézusnak nem jutott eszébe. Nézzük csak újra: *„adott némelyeket apostolokul, prófétául, másokat pásztorokul és tanítóul a szolgálat végzésére”*. Hogy kerülnek ide a mulattatók? A Szentlélek hallgat róluk. A prófétákat vajon azért üldözték, mert szórazokztatták az embereket vagy, mert a mulattatást választották? A koncerteknek nincsenek mártírjai.

Ismét mondom, a szórazokztatás kibékíthetetlen ellentmondásban áll Krisztus és apostolai életével, tanításával. Mi volt az egyház hozzáállása a világhoz? *„Ti vagytok a föld sója”* – nem édes cukorkája – amit a világ kiköp és nem nyel le. Rövid és éles volt a kijelentés: *„Temessék el a halottak a halottaikat”*. Jézus halálosan komolyan gondolta ezt.

Krisztus sokkal népszerűbb lehetett volna – amikor tanítványait kiküldte –, ha több színpompás és kellemes elemet hoz divatba missziójában. Nem hallottam, hogy azt mondta volna: „szaladjatok ezek után az emberek után, Péter, és mondjátok meg nekik, hogy holnap más stílusú lesz az istentiszteletünk, rövid és megnyerő kis prédikációval fogunk

kellemes estét rendezni az embereknek. Mondd meg nekik, hogy biztosan élvezni fogják. Siess, Péter, valahogy meg kell fogunk az embereket!”

Jézus sajnálta a bűnösöket, sóhajtott és zokogott felettük, de soha nem akarta szórazokztatni őket. Az újszövetségi levelekben is hiába keresnénk bárhol az evangéliumi szórazokztatást. Azok üzenete más: „gyertek ki, maradjatok kint, maradjatok kint tisztán!” Az olyan megközelítés, ahol ezek közül valamelyik hiányzik: becsapás.

A levelek szerzői feltétel nélkül megbíztak az evangéliumban, és semmilyen más fegyvert nem használtak. Miután Pétert és Jánost bebörtönözték prédikációjuk miatt, az egyház imaalkalmat tartott, de nem ezt imádkozták: „Uram, adjad a te szolgálóidnak, hogy egy kis ártatlan kikapcsolódás révén, bölcsen és másoktól eltérően mutathassuk meg ezeknek az embereknek, milyen boldogok vagyunk.” Hacsak nem hagyták abba Krisztus prédikálását, nem volt idejük mulatságokat szervezni. Az üldöztetés által szétszórtak, mindenhoval elmentek az evangéliumot prédikálni. „Feje tetejére állították a világot.” Ez a különbség!

Uram, tisztítsd meg Egyházadat minden rothadástól és szeméttől, amelyet az ördög varrt a nyakába, és vigyél vissza minket az apostoli módszerekhez.

Ha megvizsgáljuk, akkor azt tapasztaljuk, hogy a mulattatás missziója nem éri el a remélt eredményt. Hatása romboló a megtértek körében. Lássuk csak, hadd jöjjenek elő azok a nemtörődöm és szidalmazó emberek – akik hálások Istennek, mert az Egyház találkozott velük félúton –, hogy beszéljenek és tegyenek bizonyosságot! Hadd jöjjenek a megfáradtak, akik békességet találtak valamelyik koncerten, hogy ne hallgassanak! Hadd jöjjenek a részegesek is, akik számára a színházi szórazokzás Istentől rendelt láncszem volt megtérésük folyamatában, és álljanak fel közöttünk! – Senki nincs, aki ezekre a felszólításokra jelentkezne, mert a szórazokztatás missziója nem eredményez megtérteket.

Szolgálatunk számára a legegésőbb szükség, hogy a hívő tudomány összeforrjon az elmélyült lelkiséggel, mert az egyik úgy fakad a másikból, mint gyümölcs a gyökérből. Biblikus tanításra van szükség, olyan mélyen megérettre és megéltre, hogy az tűzbe hozza az embereket.”

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL - ERDÉLY

Hargita, lelkipásztor találkozó. Az év legszebb eseményei között tartom számon azt a néhány napot, legszebb fényképeinek az ott készült képeket. Túláságosan is hamar elszaladt a néhány nap,

s már ott álltunk a faragott kapu mellett, indulásra készen. **Békesség néktek**, fogadja az igeidézet az érkezőt, meg bocsátja el a táborból távozókat. Két kocsival indultunk útnak, s mivel igen hosszú út volt előttünk – a zilahi gyülekezetbe volt meghívásom a hétvégére – nem a *Békás Szoros* felé vettük utunkat (talán majd legközelebb, áltattuk magunkat). A tordai lelkipásztor, *Rajna Ottó* kocsiját követtük - *Püsök Dániel* testvér is velük ment; feleségemmel együtt mi meg *Novák József* testvér útítársai voltunk – ahogyan ide is ő hozott bennünket. Csofálatos vidéken vezetett így is utunk, amíg Erdély hatalmas hegyei közül a hepe-hupás Szilágyságba értünk. Áthaladtunk Korondon is (persze, nem tudtunk nem benézni néhány, az út szélén szinte folyamatosan nyitva tartó, népművészeti remekket árusító üzletbe).

Egyszer csak előttünk állt egy magas, karcsú, szép templom – s kiderült, éppen ide tartottunk: ez a tordai imaház.

Nem csak *Rajna* testvér volt otthon *Tordán*, hanem *Püsök* testvér is, hiszen ő volt itt a korábbi lelkipásztor, s az ő ideje alatt kezdődött a szép, modern imaház építése. Megnéztük az imaházat belülről

is, meg a szolgálati lakást, s aztán indultunk is tovább, mert még hosszú út állt előttünk.

Egészen ránk esteledett, amire *Püsök* testvért követve egyszer csak lekanyarodtunk egy bekötő útra, ami egy szép nagy épülethez, az *Agape panzióhoz* vezetett. Énekszó hallatszott, s amikor megérkeztünk nekünk is szólt, majd velünk együtt is hangzott egy darabig az ének. Egy nagy hívő család tartotta ott éppen találkozót (voltak vagy 40-en). Finom vacsora után kényelmes szállást, majd jó éjszakát kaptunk. A *Püsök* család vendégszeretetét élveztuk azon a hétvégén (aug 8-11).

Egy újabb meglepetés az volt, hogy szombaton délfelé ismerősök érkeztek a panzióba. De nem is egy, hanem egy kiterjedt, nagy család; *Kulcsár Sándor testvér és Nusika* (velük a *Hargitán* is együtt voltunk), majd *Balla Sándorék*, s többen is a *Balla* családból. Menet

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptista Világszövetség*be hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az *Evangeliumi Hírnök* olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Simon József* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Herjeczki Géza* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nehra Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

közben derült ki, hogy most is egy nagy családi találkozó formálódik: *Balla Sándor* testvért 70. születésnapján köszönti majd itt a rokonság. Meg is történt a szép születésnap ünnepség: énekekkel, köszöntőkkel, tortával, bőséges étellel. Ki gondolta volna, hogy mi is részesei leszünk ennek a családi találkozásnak? Urunk áldását és oltalmát kívánom itt is az azóta már hetvenkedő *Balla* testvér és felesége életére!

Bándi Sándor lelkipásztor testvér ide, Egrespatakra jött értünk szombaton meg vasárnap, és vitt el a két gyülekezetbe, ahol szolgáltam – de erről talán egy másik alkalommal írok.

Herjeczki Géza

EZÉRT TEHÁT

Életem (56)

Ezért tehát míg időnk van, tegyünk jót mindenkivel, leginkább pedig azokkal, akik testvéreink a hitben. Gal 6,10.

Úgy voltam és vagyok ezzel, hogy azzal kell a jót tennem, akit az Úr elém hoz, reám bíz. Ez a jót tevés, mert az Úrnak teszem, áldás és öröm, mert benne van az Úr. Ezek az igazi kicsinyek, ha szabad így mondanom, mert akik nem azok, azok panaszkodók, siránkozók, nehéz kedvükben járni, elvárásaik vannak. Gyakori, amikor világgal köt házasságot a hívő leány, hogy hamar jönnek a problémák. Meg kell hallgatni panaszát a férjéről, akiről kitűnt, hogy nem is olyan aranyos.

- *Hát, mondom én, te a férjedtől követeled a hívőies viselkedést, pedig ő nem az. Nehéz ez, mert tudatosan, az Úr tanácsa ellenére házasodtál.*

- *Megbántottál. Jön a felelet.*

Csak igazság által szabadulhatsz. Az a tanácsom, hogy a megbánás és a megterés segíthet. Itt a segítség talán nehezebb, de talán nem reménytelen.

Böske nena, így hívtuk, egy volt a kicsinyek közül. Kilencvenéves korára igen magára maradt. Nem ment férjhez. Hű volt hitéhez és gyülekezetéhez. Fiatal korában nagy házakban szolgált, a szomszéd faluban a grófnéknál is. Később a szövetkezetben, majd alkalmi munkákból élt. Közben sokat betegeskedő nővérét, annak családját segítette. Amikor nővére meghalt, a család eladta Böske nena fél házát is az övékével együtt, az ő tudta nélkül. Elköltöztek más városba, faluba, és nena itt maradt, jóformán az utcán. Mi már nem laktunk a faluban, de látogattam a még ott levő atyafiságot, és őt is megtaláltam egy távoli rokonnál. Befogadták, de nem tudtak gondoskodni róla, mert dolgoztak. Böske nena meg ilyen idősen gyakran bebuszozott hozzánk a városba. Folyton az utcán volt. Látva helyzetét megbeszéltük vele, és Márta elhelyezte a szabadkai idősek otthonában.

Kicsi nyugdíja volt, és a zsúfolt, sokágyas részleg szobájába került. Hetenként látogattuk. Kalácsot, gyümölcsöt vittünk, annyit, hogy a többieknek is jusson. Imádkoztunk, ígét olvastunk és énekeltünk. Böske nena és mi is tudtunk sok éneket fejből. Nagyon szerették a gondozottak hallgatni. Nyáron a nyitott ablakon benéztek a más szobákban lakók is.

- *Jöjjenek a mi szobánkba is, hívtak. Mentünk.*

Az egyik szobában, ahol Márta felkereste azt a nőt, akire a szomszéd asz-

zonyunk megkérte, két nő éppen összeszólalkozott és összeverekedett. Márta szétválasztotta őket, és kivezette a dühös asszonyt a saját szobájába, ahol szép bútorzat és csak három ágy volt. Leültette az ágyra, összefogta kezét és imádkozott érte. Maga kicsoda?, kérdezte a másik ágyon ülő asszony. Hívó vagyok. Baptista. Ó, hát Vukováron azok voltak az átalsó szomszédaim! Ott voltak az összejövetelek is. A bombázás alatt az ő pincéjük maradt épen, ott találtunk menedéket mi is. Szerb lévén, kimenekítették őket a városból. Ő és férje, aki menekülés közben meghalt, ide kerültek. Írtam is Clevelandba, mert a szomszédunk Szilvia testvérnő szülei voltak. Édesanyját Szilvia, most már Pintér, magához vette. Küldtek is segítséget az asszonynak. Ezután ezt a szobát is látogattuk az Igével.

Azon a napon egyedül mentem az otthonba. Azzal fogadtak a nénik, hogy Böske néni nincs itt, mert átvitték másik szobába. Egy kis tisztafehér szobácskában találtam, hófehér ágyban. A fal felé fordulva feküdt békésen Böske testvérnő. Megérintettem a vállát és halálra szólítottam. Felém fordult, és csak annyit mondott: "készülök." Értettem. Könnyeim végigfolytak arcomon míg hálát adtam az Úrnak, hogy gyermekéhez méltó módon hal meg a testvérem: tisztán és fehéren.

Úrvacsorát nem tudtam hozatni neki, de fiatal diakónus testvérem ezúttal elvállalta a temetését. Háború lévén nem volt lehetőség kivinni a faluba, ahol Böske nena megvette számára a sírhegyet. Néhányan a rokonai közül eljöttek a temetésére.

"Bizony, jóságod és szereteted kíséri életem minden napján, és az Úr házában lakozom egész életemben." Zsolt 23,6

Nagyajtai Eszter

AZ ÚR AZT IS HALLJA

Áron és Mirjám pletykáltak Mózesről. „De az Úr meghallotta.” 4Mózes 12:2b.

Kettejük privát beszélgetésének a lényege az volt, hogy nem tetszett kit vett el Mózes feleségül. Egymás között jól megtárgyalták, hogy szerintük miért nem illik hozzá az a nő, és arról is szó esett, hogy Mózeset le kellene váltani a tisztségéből, mert totál alkalmatlan.

Van úgy, és ez a jobbik eset, hogy rosszindulatú megjegyzések elhangzanak szűk körben, de nem terjednek tovább. Talán vigyázunk is rá, hogy meg ne hallja senki. Arra viszont ritkán gondolunk, hogy az Úr minden szavunkat hallotta. Arra meg aztán egyáltalán nem gondolunk, hogy annak is lehet következménye, hogy „csak” az Úr hallotta.

Mirjám leprás lett. Egyenesen Isten kezéből jött rá a nyomorúság. Áron, amikor látta mi történt Mirjámmal, az életéért könyörgött. Megértette, milyen nagy hiba volt ez az egész.

Az ige arra tanít, hogy inkább mondjunk áldást egymásra. Ismerjük el egymás munkáját, mondjunk dicséretet, emeljük fel egymást a szavainkkal.

Régi baptista vélemény, hogy megdicsérni valakit nem lelki dolog, mert a dicséret táplálja az ömbert. Azt gondolom, hogy elmúlasztani a köszönetnyilvánítást sokkal lelketlenebb és ömberibb, mint elismerni.

Ha nincs köszönet és elismerés, szép lassan kiég a lelkesedés.

Kezdjünk el pozitívan pletykálni. Ha ketten beszélgetnek egy nem jelenlévő harmadikról, mondjanak róla jót, elemezzék a jó tulajdonságait, említsék fel a szolgálatait, hangozzanak el elismerő szavak az illetőről.

Miért? Azért, mert az Úr ezt is hallja.

Vesd el a tisztelet és az elismerés magvait, és az aratás sem marad el. Mert ki mit vet, azt fog aratni, és az aratás mindig nagyobb mint a vetés. **L. J.**